

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0579 van 15 oktober 2013
in de zaak 1011/0172/SA/2/0158

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Jos MOMBAERS, Steven VERBEKE en An-Sofie LIMME
kantoor houdende te 3300 Tienen, O.L.V. – Broedersstraat 3
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 25 oktober 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 23 september 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg tegen de voorwaardelijke beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gingelom van 8 juni 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van een carwash.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 17 mei 2011 met nummer S/2011/0042 de afstand van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vastgesteld.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 juni 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid VANSTAPEL die loco advocaten Jos MOMBAERS, Steven VERBEKE en An-Sofie LIMME verschijnt voor de verzoekende partij en de heer [REDACTED], die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Tijdens de openbare terechtzitting legt de verwerende partij een bijkomend stuk neer, met name een weigeringsbeslissing van de verwerende partij van 1 juni 2011 over een nieuwe aanvraag van de verzoekende partij. Verwerende partij licht deze beslissing toe en daaruit blijkt dat het voorwerp van deze nieuwe aanvraag niet identiek is aan deze van de voorliggende aanvraag.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 19 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gingelom een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“regularisatie van carwash naast tankstation”*.

Het perceel is gelegen langs een gewestweg die uitgerust is met de nodige nutsvoorzieningen. Het perceel grenst aan de Molenbeek, zijnde een waterloop van de 2de categorie. Het is een lang en smal perceel dat tussen de Molenbeek en de gewestweg is gelegen.

Op 11 december 1990 werd een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een elektroshop, pompstation, garage en een carwash. Op 14 januari 1992 werd een tweede stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor het pompeiland, luifel en lichtreclame.

Op 4 januari 2001 werd akte genomen van het feit dat de carwash niet meer werd uitgebaat.

Een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van het tankstation werd op 24 april 2007 geweigerd.

Op 21 april 2010 verleende de verwerende partij een milieuvergunning aan de verzoekende partij voor het exploiteren van een bevoorradingsstation met carwash.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Sint-Truiden - Tongeren', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 2 april 2010 een gunstig advies uit onder de bindende voorwaarde dat er binnen een termijn van drie maanden na het ontvangen van de vergunning de inrit en uitrit wordt teruggebracht tot een maximum breedte van 7m.

De Watering van Sint-Truiden brengt op 22 april 2010 een voorlopig ongunstig advies uit omdat de constructie van de carwash is aangelegd op minder dan 2,5m van de taludinsteeke van de Molenbeek. Er werd volgend voorlopig ongunstig wateradvies afgeleverd:

" ...

Het regulariseren van een bestaande carwash op perceel te [REDACTED] – veroorzaakt significant schadelijke effecten aan het watersysteem. Het wateradvies voor deze aanvraag is dan ook voorlopig ongunstig.

De te verwachten significant schadelijke effecten kunnen worden vermeden/beperkt indien met volgende voorwaarden/maatregelen rekening wordt gehouden:

- De afstandsregels in het kader van de wet op de onbevaarbare waterlopen moeten gerespecteerd worden.*
- Voor alle ingrepen in de 5 meter zone (gerekend vanaf taludinsteeke van de waterloop) op deze percelen moet een machtiging aan de deputatie van de provincie Limburg worden gevraagd.*

Slechts indien de bouwheer de situatie aanpast zodat aan de hoger vermelde voorwaarden voldaan wordt, kan een positief wateradvies worden uitgebracht voor de regularisatie van de carwash op perceel te [REDACTED].

" ...

De gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaar brengt op 7 juni 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Gingelom verleent op 8 juni 2010 de stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij en legt daarbij de volgende voorwaarden op:

" ...

Gunstig onder voorwaarden voor het regulariseren van carwash naast tankstation zoals aangeduid op bijgevoegd plan.

Voorwaarden:

- *Een machtiging van de bestendige deputatie van de provincie Limburg dient verkregen te worden om af te wijken van de 5-meter afstandsregel. Een afschrift van deze machtiging dient bezorgd te worden aan de gemeente Gingelom.*
- *Binnen een termijn van 3 maanden na ontvangen van de stedenbouwkundige vergunning dient de in- en uit-rit beperkt te worden tot een maximum breedte van 7m.*

...

Op 14 juli 2010 tekent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg tegen deze beslissing administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Tijdens de beroepsprocedure wordt advies gevraagd aan de provinciale dienst Waterlopen en Domeinen. Deze dienst verleent op 30 augustus 2010 een ongunstig advies, verwijzend naar het reeds uitgebrachte advies van de Watering van Sint-Truiden van 22 april 2010.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 2 september 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

De verwerende partij beslist op 23 september 2010 om het beroep in te willigen en motiveert dit als volgt:

“...

Overwegende dat het perceel gelegen is aan een waterloop van 2de categorie; dat volgens de algemene overstromingskaarten van de Vlaamse overheid het perceel gelegen is in een risicozone voor overstromingen én in een recent overstroomd gebied; dat het perceel gelegen is in een zone die niet infiltratiegevoelig is, maar wel matig gevoelig voor grondwaterstromingen;

Overwegende dat uit de aanstiplijst van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening hemelwater blijkt dat het ontwerp eraan voldoet;
dat het ontwerp in 1 hemelwaterput met elk een inhoud van 5.000liter voorziet;

Overwegende dat overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 het advies in te winnen is van:

- *de administratie van de provincie ofwel in voorkomend geval het polderbestuur voor aanvragen gelegen op minder dan 5 meter afstand van de kruin van de talud van onbevaarbare waterlopen van 2de categorie.*
Het advies van Watering van Sint-Truiden d.d. 22/04/2010 is voorlopig ongunstig.
- *de wegbeheerder gezien het perceel gelegen is aan een gewestweg. Het advies van agentschap Wegen en Verkeer d.d. 02/04/2010 is voorwaardelijk gunstig.*
De bestaande inrit en uitrit zijn te beperken tot een maximum breedte van 7 meter.

Overwegende dat het standpunt van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij te treden is;

dat de overheid niet om het even welke voorwaarde aan een stedenbouwkundige vergunning kan verbinden; dat de rechtspraak over het algemeen stelt dat het opleggen van een voorwaarde geen afbreuk mag doen aan de uitvoerbaarheid van de vergunning;
dat een vergunning niet kan worden afgeleverd op voorwaarde dat een andere vergunning wordt verkregen, of onder een voorwaarde die aanleiding zal geven tot een nieuwe beoordeling; dat in het arrest “FEROOZ “de Raad van State erop wees dat het

uitvoerbaar karakter van een vergunning slechts beperkt kan worden in die gevallen die wettelijk of decretaal bepaald zijn;

Overwegend dat de aan de vergunning gekoppelde voorwaarde inzake het verkrijgen van een machtiging van de deputatie van de provincie Limburg een nieuwe beoordeling inhoudt;

dat de carwash ingeplant is op minder dan 5 meter van de taludinsteek van de waterloop;
dat deze inplanting in strijd is met de afstandsregels in het kader van de wet op de onbevaarbare waterlopen;

dat voor alle ingrepen binnen de 5 meter zone (gerekend vanaf taludinsteek van de waterloop) een machtiging aan deputatie van de provincie Limburg vereist is;

dat deze procedure niet gevolgd is;

Overwegende dat naar aanleiding van voorliggend beroep advies gevraagd is aan de provinciale dienst waterlopen; dat hun advies d.d. 30/08/2010 ongunstig is;

Overwegende dat overeenkomstig art. 4.3.3. VCRO een vergunning dient geweigerd indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;

Overwegende dat het beroep van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar wordt ingewilligd; dat de vergunning niet kan worden verleend; dat het besluit van het college van burgemeester en schepenen wordt vernietigd;

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De Raad heeft met het arrest van 17 mei 2011 met nummer S/2011/0042 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld en dat de verzoekende partij over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO beschikt.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

De nieuwe door de verzoekende partij ingediende aanvraag heeft geleid tot een weigeringsbeslissing, afgeleverd op 1 juni 2011 door de verwerende partij.

De Raad stelt vast dat de nieuwe aanvraag niet volledig hetzelfde voorwerp had aangezien de afbraak van 1 van de 2 droogruimten wordt voorzien en de inrit en uitrit beperkt wordt tot 7m.

De verzoekende partij behoudt dan ook haar belang bij de huidige procedure.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

In een eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.3 VCRO. Volgens de verzoekende partij interpreteert de verwerende partij dit artikel verkeerd want artikel 4.3.3 VCRO laat uitdrukkelijk toe dat er voorwaarden aan een vergunning kunnen worden gekoppeld.

Zij stelt dat de verwerende partij ten onrechte voorhoudt dat de voorwaarde van het bekomen van een machtiging een nieuwe beoordeling zou inhouden waardoor het uitvoerbaar karakter van de stedenbouwkundige vergunning zou worden beperkt. Zij wijst er op dat het college van burgemeester en schepenen de vergunning wel degelijk heeft afgegeven en dat louter de uitwerking van de vergunning afhankelijk wordt gesteld van de machtiging, maar dat dit niet de rechtsgeldigheid van de vergunning aantast.

Met verwijzing naar de in de bestreden beslissing opgenomen motieven antwoordt de verwerende partij dat het aangevraagde niet alleen werd geweigerd omwille van de negatieve adviezen van zowel de Watering van Sint-Truiden als de provinciale Dienst Waterlopen en de doorwerking van deze adviezen op grond van artikel 4.3.3 VCRO, maar ook op grond van de uitdrukkelijke motivering dat een voorwaarde inzake het bekomen van een machtiging niet kon gekoppeld worden aan het toekennen van de vergunning.

Naast de in de bestreden beslissing opgenomen motieven verwijst de verwerende partij nog naar de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.2.19, §1 VCRO: voorwaarden moeten voldoende precies zijn, moeten kunnen verwezenlijkt worden door enig toedoen van de aanvrager zelf en de uitvoering van de vergunde handelingen mag niet afhankelijk gemaakt worden van een bijkomende beoordeling door de overheid. Deze uitvoering, met name hier het bekomen van de machtiging op grond van de wet op de onbevaarbare waterlopen, houdt volgens de verwerende partij een bijkomende beoordeling in, vanuit een andere invalshoek, en dient te gebeuren op een later tijdstip, zodat de definitieve beslissing in werkelijkheid wordt uitgesteld en de voorwaarde voorziet in een onzekere toekomstige gebeurtenis.

Ter verdediging van haar standpunt verwijst zij naar de rechtspraak van de Raad van State inzake de vroegere toepassing van artikel 105, §2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO).

2.

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij dat, als er een principiële onverenigbaarheid is met direct werkende normen, de stedenbouwkundige vergunning toch kan verleend worden onder voorwaarden, voor zover deze voorwaarden betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken. Zij meent dat er reeds is beslist over de essentiële elementen van de vergunningsaanvraag en dat louter de uitwerking van de vergunning afhankelijk wordt gesteld van het bekomen van een machtiging door de deputatie. Zij verwijst voor deze systematiek van beoordeling naar artikel 4.2.19, §1 VCRO en naar het watertoetsbesluit van 20 juli 2006 dat voorziet in het opleggen van voorwaarden teneinde mogelijks schadelijke effecten te vermijden of te beperken.

3.

In deze wederantwoordnota formuleert de verzoekende partij tevens twee nieuwe middelen. Zij roept vooreerst de schending in van artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het Integraal Waterbeleid (DIW) en artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de adviesprocedure bij de watertoets. Zij voert daarbij tevens de schending aan van de materiële en formele motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij stelt dat uit artikel 8, §1 van het DIW en uit artikel 2 van het watertoetsbesluit blijkt dat de watertoets een beoordeling in verschillende stappen impliceert en dat het opleggen van voorwaarden essentieel is om mogelijks schadelijke effecten te vermijden of te beperken. Zij stelt dat er in het wateradvies van de Watering slechts een 'voorbehoud' werd geformuleerd en dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de trapsgewijze benadering van het decreet Integraal Waterbeleid en het uitvoeringsbesluit van 2006 werd gevolgd. Zij stelt tevens dat elke afdoende motivering omtrent de watertoets ontbreekt.

In tweede instantie roept de verzoekende partij de schending in van het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel. Zij stelt dat het tegen alle redelijkheid in gaat een vergunning te weigeren voor een carwash die reeds minimum 8 jaren ononderbroken werd gebruikt en verwijst daarbij naar het bouwjaar 2003 en het verlenen van de milieuvergunning in 2003 en de hernieuwing voor het bevoorradingsstation in 2010. Zij verwijst ook naar andere handelszaken in de omgeving waar ook de vijfmetergrens niet werd gerespecteerd.

Beoordeling door de Raad

1.

Enkel het inleidend verzoekschrift kan aangemerkt worden als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van een beroep en van de middelen waarop dit beroep steunt. Het gaat dus niet op om in de wederantwoordnota de redenen van het beroep anders uit te leggen dan in het inleidend verzoekschrift het geval was.

In haar enig, in het verzoekschrift van 25 oktober 2010 geformuleerd, middel heeft de verzoekende partij haar grieven niet gekoppeld aan de watertoets, noch aan de formele Motiveringswet van 29 juli 1991, het zorgvuldigheidsbeginsel, redelijkheidsbeginsel, gelijkheidsbeginsel of vertrouwensbeginsel.

Het kan en mag niet de bedoeling zijn om in een wederantwoordnota nieuwe middelen te gaan ontwikkelen en hierdoor het recht op tegenspraak te ontnemen aan de andere in het geding betrokken partij.

Enkel de schending van een rechtsregel of een rechtsbeginsel dat de openbare orde raakt, kan in elke stand van het geding worden opgeworpen. Dit betekent dat de verzoekende partij die zou hebben nagelaten een dergelijk middel aan te voeren in haar inleidend verzoekschrift, het middel van openbare orde nog kan opwerpen in haar wederantwoordnota of toelichtende nota en zelfs nog voor het eerst op de terechtzitting.

De verzoekende partij laat evenwel na aan te geven dat de nieuw ingeroepen schendingen de openbare orde raken.

De ingeroepen schendingen van de beginselen van behoorlijk bestuur, noch de formele en materiële motiveringsplicht raken de openbare orde. Er worden de Raad ook geen elementen aangereikt waaruit zou blijken dat het Decreet Integraal Waterbeleid en diens uitvoeringsbesluiten de openbare orde zou raken.

De nieuw ingeroepen middelen zijn ook geen verdere uitwerking van het enig ingeroepen middel in het oorspronkelijk verzoekschrift zodat de Raad de nieuwe middelen als onontvankelijk verwerpt.

2.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de carwash niet werd gebouwd overeenkomstig de oorspronkelijke vergunningen van 1990 en 1992 en dat een deel van de installaties zich bevinden op minder dan 5 meter van de taludinsteeek van de Molenbeek, een onbevaarbare waterloop van de 2de categorie. Dit wordt door de verzoekende partij ook niet betwist.

In de bestreden beslissing wordt de aangevraagde regularisatie van de carwash geweigerd op grond van het negatief advies van Watering van 22 april 2010 en het negatief advies van de provinciale dienst Waterlopen van 30 augustus 2010, stellende dat *‘overeenkomstig art. 4.3.3 VCRO een vergunning dient geweigerd indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening’*.

De verwerende partij besluit dat het standpunt van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar kan gevolgd worden (beroepsindieners) want dat de door het college van burgemeester en schepenen verbonden voorwaarde (het bekomen van de machtiging door de deputatie) een nieuwe beoordeling inhoudt in het kader van de wet op de onbevaarbare waterlopen.

3.

Artikel 4.3.3 VCRO luidt als volgt:

“Indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, of indien dergelijke strijdigheid manifest reeds uit het aanvraagdossier blijkt, wordt de vergunning geweigerd of worden in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder “direct werkende normen” verstaan: supranationale, wetkrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is.”

De verzoekende partij betwist op zich niet dat de wetgeving op de onbevaarbare waterlopen een wetgeving is ‘met direct werkende normen’. Uit de artikelen 14 en 17 van de Wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, zoals van toepassing van ten tijde van de bestreden beslissing, dient afgeleid te worden dat slechts nadat de deputatie hiertoe een machtiging heeft verleend, constructies kunnen geplaatst worden binnen een strook van 5 meter vanaf de oever.

Uit artikel 1, 5° van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, blijkt dat er een verplicht advies moet gevraagd worden voor aanvragen gelegen op minder dan 5 meter afstand van de kruin van de talud van onbevaarbare waterlopen van 2de categorie. De verzoekende partij betwist ook niet dat dit advies werd gevraagd en verkregen.

Uit het advies van Watering Sint-Truiden van 22 april 2010 blijkt dat de carwash zich bevindt op minder dan 5 meter van de taludinsteeek van de Molenbeek. Naar aanleiding van het administratief beroep werd ook advies ingewonnen van de provinciale dienst Waterlopen en ook dit advies was negatief.

4.

De verwerende partij kon zich terecht op artikel 4.3.3 VCRO beroepen daar zij gebonden is door negatieve adviezen die op basis van direct werkende normen bindende kracht hebben.

De verzoekende partij houdt enkel voor dat de verwerende partij toch de vergunning kon afleveren mits het bekomen van de machtiging op te leggen als voorwaarde, waarbij zij verwijst naar de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.2.19, §1 VCRO en naar artikel 4.3.3, eerste lid in fine VCRO.

Artikel 4.2.19, §1 VCRO schrijft voor dat het vergunningverlenend bestuursorgaan voorwaarden kan verbinden aan een vergunning. De voorwaarden moeten voldoende precies zijn, in redelijke verhouding staan tot de vergunde handelingen, door enig toedoen van de aanvrager verwezenlijkt kunnen worden, en zij kunnen de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.

De Raad kan enkel vaststellen dat artikel 4.2.19, §1 VCRO noch artikel 4.3.3, eerste lid, in fine VCRO een verplichting inhoudt tot het opleggen van voorwaarden.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, zou het opnemen van het bekomen van een machtiging als voorwaarde wel degelijk de uitvoering van de vergunde handelingen afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.

De vraag tot het bekomen van een machtiging moet immers, op grond van de Wet van 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen, beoordeeld worden vanuit het beleidsveld inzake de waterlopen en de daarmee samenhangende waterproblematiek. Als er op grond van voornoemde Wet betreffende de onbevaarbare waterlopen geen machtiging wordt verleend voor het plaatsen van constructies binnen de 5 meter strook, zou de stedenbouwkundige vergunning immers niet uitvoerbaar zijn en de gevraagde handelingen dus ook niet stedenbouwkundig vergunbaar zijn.

Terecht en met een afdoende motivering heeft de verwerende partij dan ook geoordeeld dat het opleggen van de gevraagde voorwaarde (bekomen van de machtiging) afbreuk zou doen aan de uitvoerbaarheid van de vergunning aangezien het bekomen van de machtiging vanuit een ander beleidsveld een eigen specifieke beoordeling vergt.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 oktober 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS